

Muze Minne, Misia Sert

Muze Minne, Misia Sert is een liedprogramma over inspiratie, bewondering en liefde. De muze bezingt en wordt bezongen, jubelt en wordt bejubeld.

Misia Sert (1872-1950) was de muze voor talloze dichters en schilders in het Parijs van het fin de siècle en werd een mecenas in de eerste helft van de 20ste eeuw. Men noemde haar 'La Reine de Paris'. In haar salon wilde men gezien worden. Maurice Ravel schreef voor haar *Le cygne (Histoires Naturelles)*. Zij was zelf een getalenteerde pianiste en kleindochter van de wereldberoemde cellist Francois Servais, maar vond zichzelf niet goed genoeg voor een carrière als musicus.

In dit programma ook composities van Léon Orthel voor zijn favoriete sopraan Ank Reinders en liederen die Reyer Zwart speciaal voor Francine en Phyllis heeft geschreven op gedichten van Judith Herzberg.

Francis Poulenc was dol op dichteres Louise de Vilmorin. Hij bezocht haar salon bleu, een ontmoetingsplaats die doet denken aan de salons van Misia Sert. Poulenc drong er bij Louise op aan om toch vaker voor hem te schrijven, zodat hij haar gedichten zou kunnen toonzetten. Johannes Brahms adoorde de geniale maar onbereikbare Clara Schumann. Zijn opus 70 is een melancholieke cyclus, vol van onvervuld verlangen. Maar, André Caplet in *Le corbeau et le renard* waarschuwt ons: hoed u voor al te veel gevele!